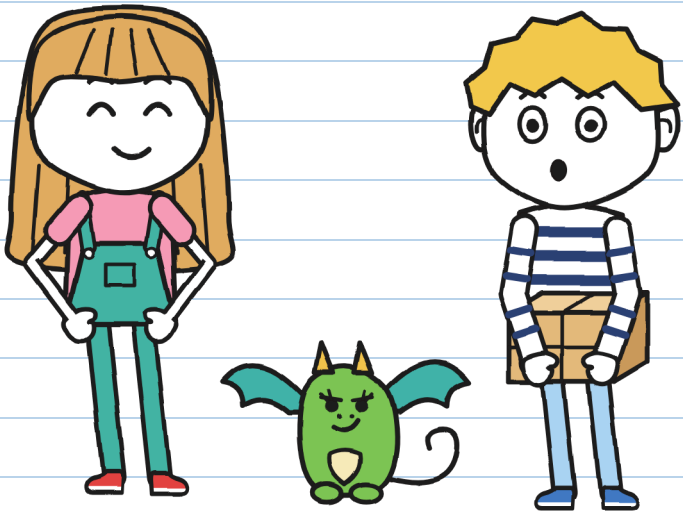
LIVRĂRI IMPOSIBILE · 1

Pachetul ăsta mușcă

Lui Eriksson

(caietul lui Guni)

MĂRIME L
Nivel avansat · 11+

LIVRĂRI IMPOSIBILE · 1

Pachetul ăsta mușcă

Text și ilustrații: Lui Eriksson

MĂRIME L · Nivel avansat · 11+

Versiunea în limba română: LinguAula

Prima ediție: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Se poate fotocopia liber, pentru clasă și pentru acasă.

LinguAula

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com

Niciun pachet n-a fost rănit în timpul scrierii acestei cărți. Aproape niciunul. –J.

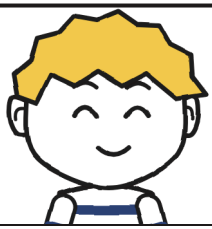

Și a nimănui altcuiva. –].

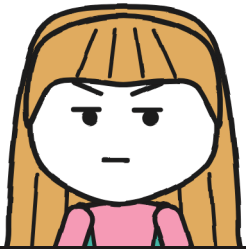
Dacă o găsești, dă-o înapoi înainte de zori.

Fărâmiță mușcă pentru că trăiește într-o poveste. Dacă e un animal adevărat, uită-te la pagina 76. –].

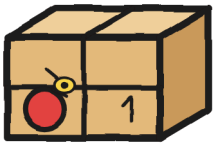
CINE E CINE

Guni. Cel nou din cartier. Curier profesionist (mai mult sau mai puțin). Caietul ăsta e al lui.

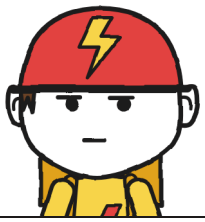
Julita. Scrie cu verde, și ce scrie cu verde nu se șterge.

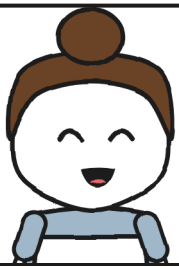
Pachetul nr. 1. Destinație: Casa Dragonilor. Instrucțiuni: a se păstra la cald.

Mara. Proprietara magazinului Livrări Imposibile. Are o singură regulă.

Toni. Curier la FULGER. Livrează foarte repede lucruri foarte plictisitoare.

Elia. Brutăreasa. Prin grilajul ei iese aerul cald de la cuptor.

CAIET DE LIVRĂRI
de Guni

PRIVAT.

„Privat" înseamnă că îl citesc eu prima. –J.

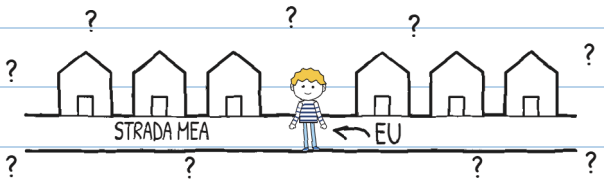

Caietul ăsta a ieșit din cutia 14 de la mutare. Pe cutie scria BUCĂTĂRIE, cu mare siguranță, dar înăuntru nu era nici măcar o biată lingură: doar caietul ăsta, o șosetă fără pereche și o broască de cauciuc care nu e a nimănui.

CAPITOLUL 1

Cel care nu se poate livra

Sunt de patru zile în cartier și, deocamdată, știu exact o stradă. Întreagă, ce-i drept.

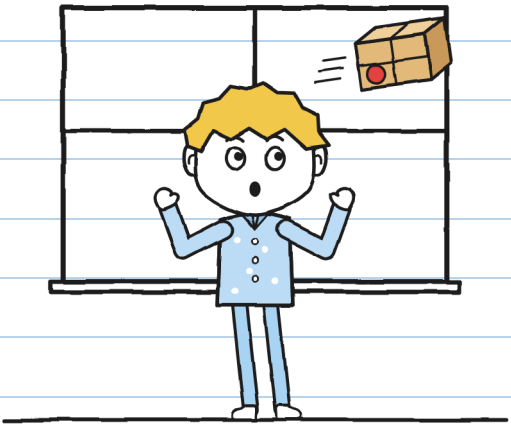

Planul meu ca să-mi fac un prieten:

1. Să spun salut.
2. Să spun ceva interesant.
3. ???

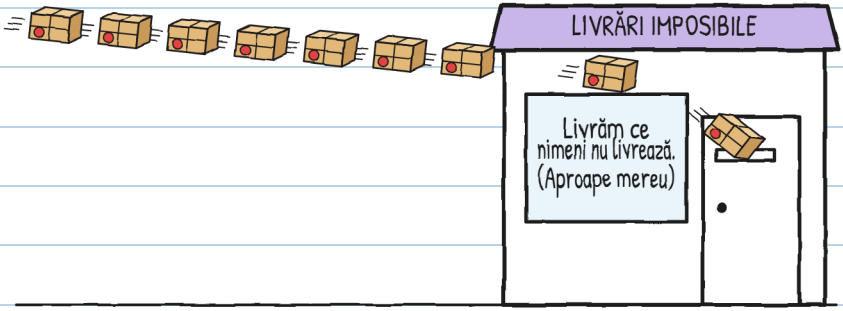
M-am împotmolit la punctul 2; despre 3, habar n-am.

Azi-dimineață m-a trezit ceva care a trecut în zbor prin fața ferestrei mele, iar așa ceva nu se prea întâmplă pe strada mea. Sau așa credeam eu.

Era un pachet.

Apoi a trecut încă unul, și încă unul: nouă pachete în șir, ca rațele, care au traversat strada și s-au strecurat prin cutia poștală a magazinului de vizavi. (Celelalte unsprezece, după cum am aflat mai târziu, se întorseseră mai devreme, cât dormeam eu bușteanu.)

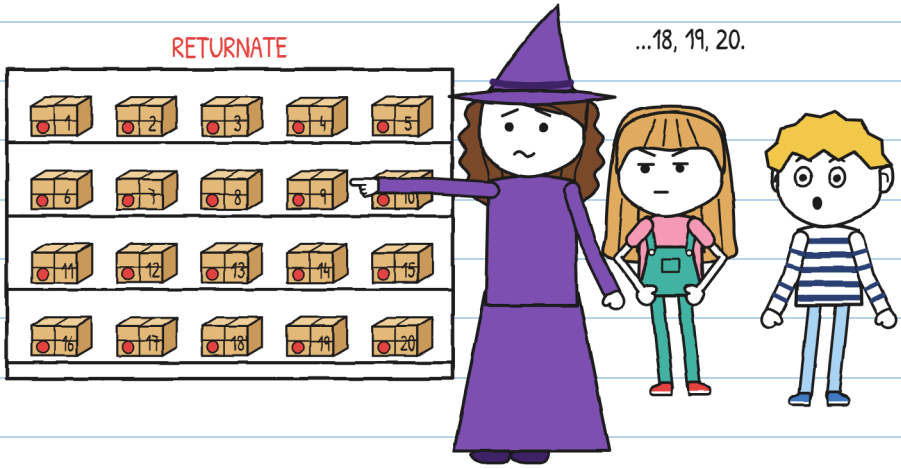

Aveam deja punctul 2: „Am văzut pachete zburând”.

Asta nu e interesant. Se întâmplă foarte des.

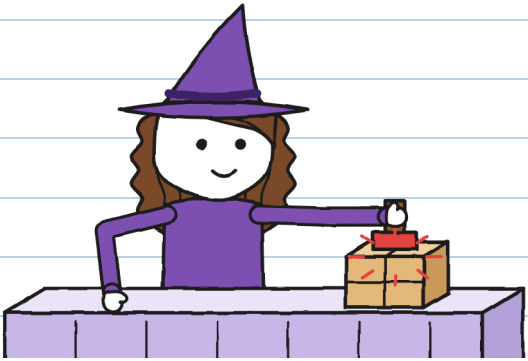
Notița asta a scris-o Julita, pe care am cunoscut-o chiar azi-dimineață, în magazinul de vizavi. Scrie cu verde, și ce scrie cu verde nu se șterge: am încercat.

Mi-am pus puloverul cu dungi peste pijama și am traversat strada înainte să-mi vină în minte un motiv bun ca să n-o fac.

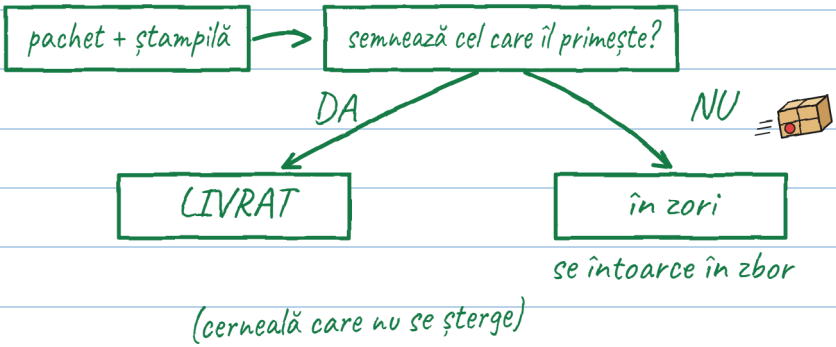

— S-au întors toate, a oftat vrăjitoarea. Din nou.

Vrăjitoarea se numește Mara și are un magazin de livrări imposibile, plus o ștampilă care strălucește de parcă ar fi înghițit un bec.

Julita mi-a explicat totul chiar în caietul meu, fără să se obosească să-mi ceară voie:

Așa niciun pachet nu se pierde. Dar nici nu se livrează.

Pe raft sunt pachetele returnate: douăzeci, pe care nimeni n-a reușit vreodată să le livreze și pe care, culmea, le trimite mereu aceeași persoană.

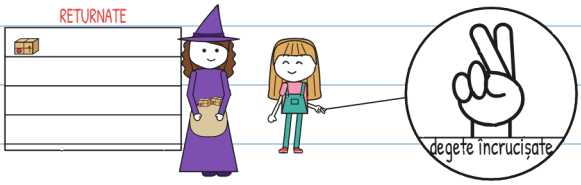
DESTINAȚIE: ...
EXPEDITOR: R.

— Cine e R.? am întrebat.
— Cineva cu un scris foarte urât, a spus Mara, și atât.

A pus nouăsprezece într-un sac: în acea noapte urma să ducă un pian la un far și, pe drum, să încerce iar cu toate; se întorcea în zori. A rămas doar unul.

— Ăsta nu se poate livra, ne-a avertizat Mara. O singură regulă: NU ATINGEȚI RAFTUL.

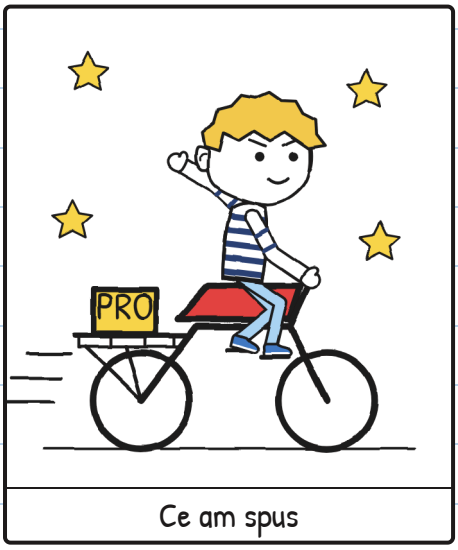
— Sigur, a asigurat-o Julita.

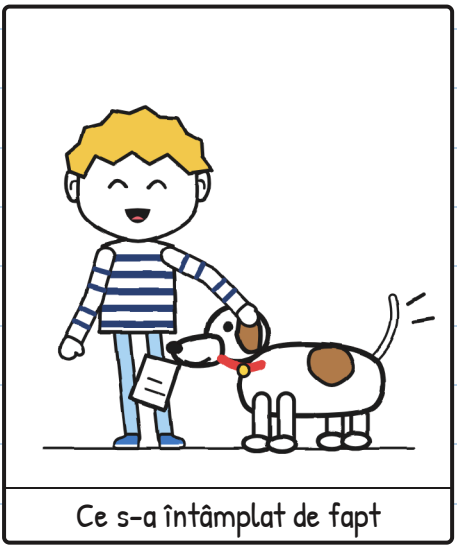
De îndată ce s-a închis ușa, Julita m-a măsurat din cap până în picioare, ca pe un pachet pe care-l cântărești înainte să-l accepți.
— Tu știi să livrezi?

Și eu am răspuns ce răspunde oricine are chef să-și facă un prieten:

— Da. În vechiul meu cartier eram curier profesionist.

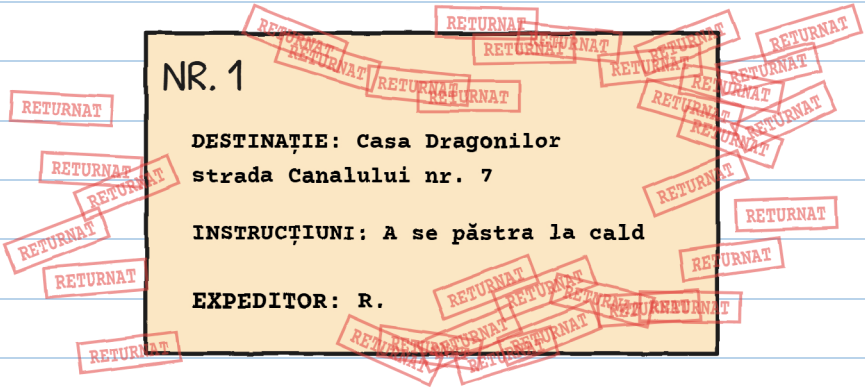
Ce am spus

Ce s-a întâmplat de fapt

Profesionist pentru câini.

Julita a scos singurul pachet rămas: nr. 1, cel care nu se poate livra. Îi tremurau puțin mâinile; și mie, deși eu ascundeam mai bine: mă dădea de gol doar puloverul, pe care mi-l pusesem pe dos.

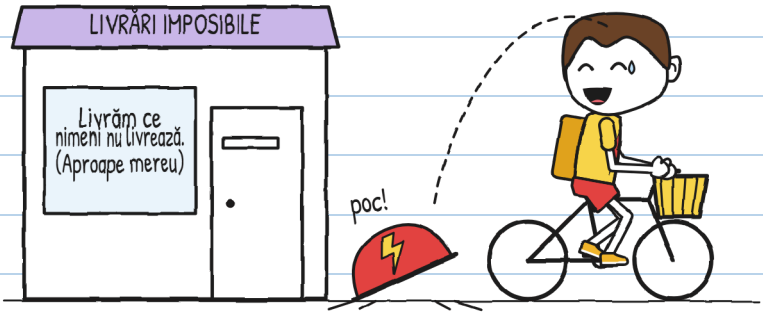
— Dacă îl livrăm înainte de zori, a socotit Julita, Mara o să vadă în sfârșit că pot să livrez pachetele returnate.

— Și dacă nu?

— Dacă nu, se întoarce singur și aici nu s-a întâmplat nimic.

Mi s-a părut un plan impecabil, fără nicio fisură. Încă nu știam ce era înăuntru.

A sunat soneria unei biciclete și, de cealaltă parte a vitrinei, a apărut un băiat cu cască și cu un rucsac galben care anunța în gura mare: CURIER FULGER. ÎN ZECE MINUTE SAU GRATIS.

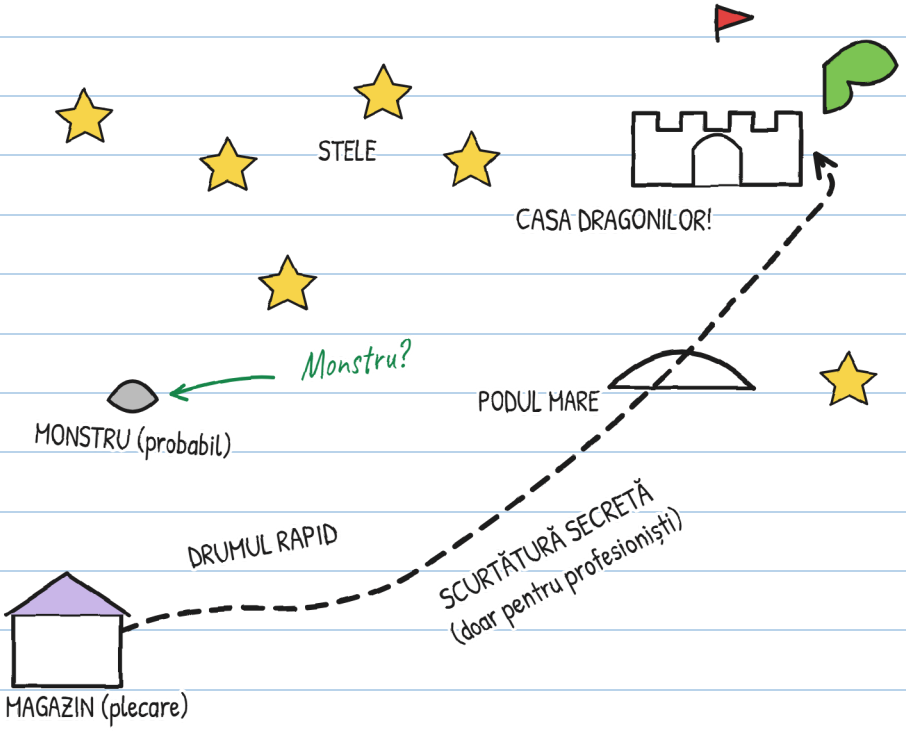

— Livrări Imposibile? a zis el în batjocură. Imposibil să livrați ceva.

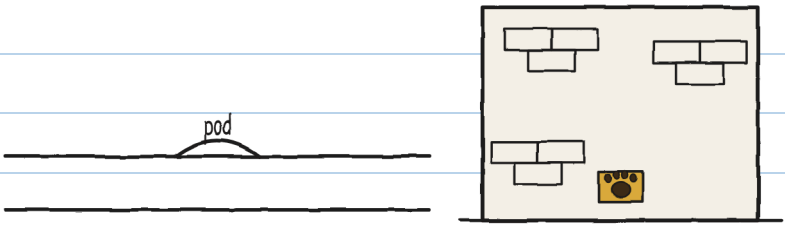
Toni. Livrează foarte repede lucruri foarte plictisitoare.

— Păi azi livrăm asta, a replicat Julita, foarte demnă. Toni a citit „Casa Dragonilor" și a râs cu atâta poftă, că i-a căzut casca.

Am desenat o hartă a livrării, pentru că curierii profesioniști fac hărți, iar eu eram unul chiar de azi-dimineață.

Stelele nu sunt pe traseu.

strada Canalului nr. 7

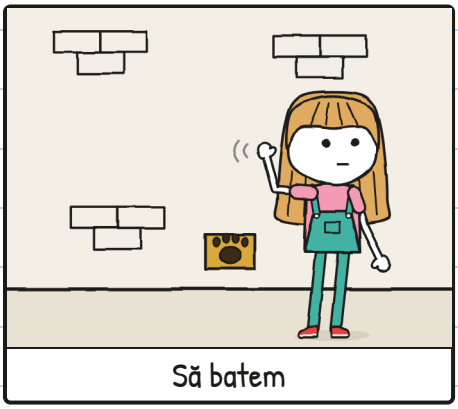
Pe strada Canalului nr. 7 nu era o casă. Era un zid.

Un zid neted, fără uși și fără ferestre, din acelea pe care ar aluneca până și o muscă. Singurul lucru pe care îl avea, foarte jos, aproape de pământ, era o plăcuță de alamă cu o gaură cu o formă ciudată: exact la înălțimea a ceva foarte mic.

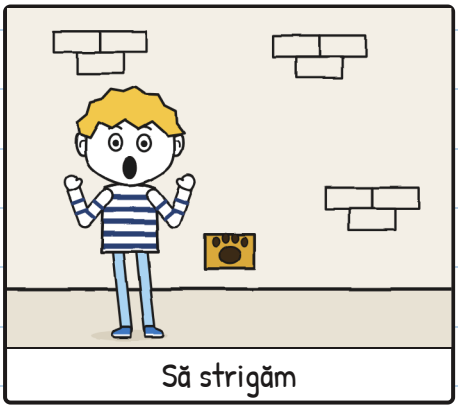

plăcuță de alamă

— Poate e o cutie poștală, am sugerat eu. Pachetul nu încăpea nici pe muchie.

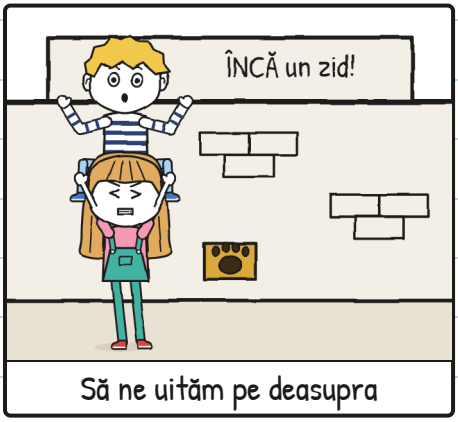
Am încercat tot ce se poate încerca cu un zid:

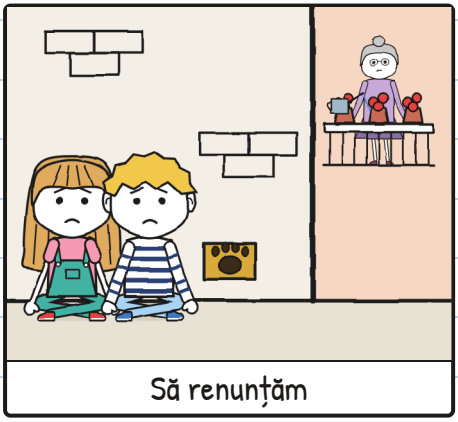
Să batem

Să strigăm

Să ne uităm pe deasupra

Să renunțăm

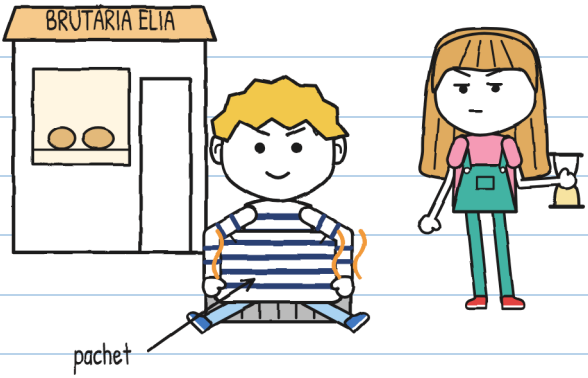
De pe balconul casei de alături, o doamnă care își uda mușcatele ne urmărea cu o față de parcă mai văzuse asta de o mie de ori.

— Pachetul ăsta vine aici de ani de zile, a comentat ea. Pleacă mereu așa cum a venit.

Era un frig din acela care îți intră pe mâneci, și Julita a citit din nou eticheta.
— „A se păstra la cald”, a spus ea. Și stă de ani de zile pe un raft înghețat.

Eu sunt nou, iar cei noi încă iau instrucțiunile cuvânt cu cuvânt: dacă pe ceva scrie „a se păstra la cald”, îl păstrez la cald.

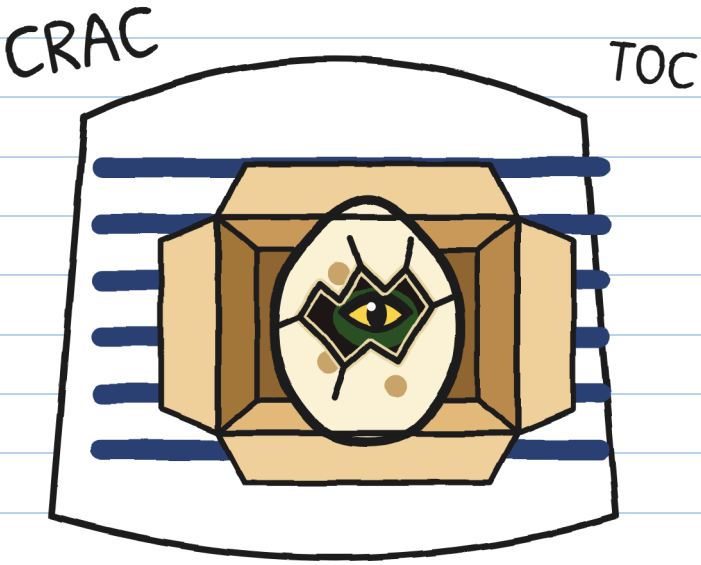
Mi-am băgat pachetul sub pulover, am traversat iar Podul Mare și m-am așezat pe grilajul brutăriei Eliei, pe unde iese aerul cald de la cuptor.

Arăți ca o cutie poștală însărcinată.

Am stat așa o bună bucată de vreme, învăluiți într-un miros de pâine care ar fi făcut să chiorăie burta oricui, în timp ce eu începeam să transpir. Atunci ceva m-a lovit ușor în burtă: TOC.

— Asta a fost burta ta? a întrebat Julita, ridicând o sprânceană.
— Burta mea nu face TOC.

Și pachetul s-a uitat la mine.

O POVESTE, ȘASE MĂRIMI

Sunt șase mărimi, de la 3 la 16 ani, și peste 20 de limbi. XXS, XS, S, M și L au aceleași pagini și aceleași desene. XL e un roman. Se schimbă doar felul în care e povestită.

MĂRIME XXS · PRE-A1
HAPCIU, DRAGONUL STRĂNUTĂ O FLĂCĂRUIE!

MĂRIME XS · A1
Eu am strănutat normal. Ea a strănutat o flăcăruie. Flăcăruia a ars un colț al etichetei.

MĂRIME S · A2
Eu am strănutat normal. Ea a strănutat o flăcăruie. Flăcăruia a ars un colț al etichetei. Apoi dragonița a mâncat colțul acela.

MĂRIME M · B1
Eu am strănutat normal, dar ea a strănutat o flăcăruie care a ars colțul etichetei. Apoi a mâncat colțul ars.

MĂRIME L · B2
Eu am strănutat normal; ea, în schimb, a strănutat o flăcăruie care a pârlit colțul etichetei și, apoi, cât se poate de liniștită, a mâncat colțul pârlit.

MĂRIME XL · B2-C1
Roman ilustrat · 13+

Nivelurile CECRL sunt orientative.

Fiecare în mărimea lui. Aceeași poveste. —].

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com